

ХАЙДУШКА

Вѣтъръ мѣта листи пожълтѣли,
до три лѣта не сме били въ кѫщи.
Булкитѣ се мислятъ овдовѣли —
гледатъ Пиринъ, пръститѣ си кършатъ.

Не додѣя ли ни пжть въвъ тѣмно,
скръбъ за рожби ли не ни повѣя.
Да намѣришъ каменъ де осѣмнешъ,
каменъ-зглаве, тѣрне за постеля.

— Въ кѫщитѣ протекоха стрѣхитѣ
— буренъ нивитѣ души, войводо.
„Стреляй горе, стреляй къмъ звездитѣ!
Нека паднемъ честни и свободни“.